

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Київ

«26» липня 2023 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України полковник юстиції Костюк Максим Станіславович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022000000000468 від 15.04.2022 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись положеннями ст. ст. 2, 40, 42, 276-278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Євсюкова Сергія Володимировича,
14.12.1974 року народження, громадянина
України, уродженця м. Світловодськ
Кіровоградської області, зареєстрованого та
проживаючого за адресою: Донецька
область, Бахмутський район,
м. Світлодарськ, вул. Леніна, 17, кв. 32,

про те, що він підозрюється у жорстокому поводженні з
військовополоненими, вчинене за попередньою змовою групою осіб, тобто у
вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 2 ст. 28,**
ч. 1 ст. 438 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, **у вчиненні якого підозрюється Євсюков С.В.:**

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ)
розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане
твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках
звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з
військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС
РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових
об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши

військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до вимог частини 1 статті 2 Женевської Конвенції про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 року (далі – **Конвенція**), ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 03 липня 1954 року, ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно частини А статті 4 Конвенції, військовополоненими, у розумінні цієї Конвенції, є особи, які потрапили в полон до супротивника й належать, зокрема, до однієї з таких категорій: 1. Особового складу збройних сил сторони конфлікту, а також членів ополчення або добровольчих загонів, які є частиною цих збройних сил; 2. Членів інших ополчень та добровольчих загонів, зокрема членів організованих рухів опору, які належать до однієї зі сторін конфлікту й діють на своїй території або за її межами, навіть якщо цю територію окуповано, за умови, що ці ополчення або добровольчі загони, зокрема організовані рухи опору, відповідають таким умовам: а) ними командує одна особа, яка відповідає за своїх підлеглих; б) вони мають постійний відмітний знак, добре розпізнаваний на відстані; с) вони носять зброю відкрито; d) вони здійснюють свої операції згідно із законами та звичаями війни.

Частиною 1 статті 5 Конвенції визначено, що вона застосовується до осіб, зазначених у статті 4, з моменту, коли вони підпадають під владу супротивника, до їхнього остаточного звільнення та репатріації.

Частиною 1 статті 13 Конвенції визначено, що з військовополоненими необхідно завжди поводитися гуманно. Будь-який незаконний акт чи бездіяльність з боку держави, що тримає в полоні, які спричиняють смерть або створюють серйозну загрозу здоров'ю військовополоненого, що перебуває під її охороною, забороняються та будуть розглядатись як серйозне порушення цієї Конвенції.

Зокрема, жодного військовополоненого не можна піддавати фізичному каліченню або медичним чи науковим експериментам будь-якого характеру,

які не обґрунтовані потребою в проведенні медичного, стоматологічного або стаціонарного лікування військовополоненого та не здійснюються в його інтересах.

Статтею 14 Конвенції передбачено, що військовополонені за всіх обставин мають право на повагу до їхньої особи й честі.

Статтею 16 Конвенції передбачено, що держава, яка тримає в полоні, повинна поводитися з усіма військовополоненими однаково, без будь-якої дискримінації за ознаками раси, національності, релігії чи віросповідання, політичних переконань, або за іншими аналогічними ознаками, за винятком випадків привілейованого режиму, який вона могла б установити для військовополонених з причини стану їхнього здоров'я, віку чи професійної кваліфікації.

Відповідно до статті 130 Конвенції серйозними порушеннями є ті, що пов'язані з вчиненням або відданням наказу вчиняти будь-які із серйозних порушень цієї Конвенції, а серйозними порушеннями є ті, що пов'язані з будь-яким з таких діянь, якщо їх учинено проти осіб або майна, які користуються захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдське поводження, зокрема біологічні експерименти, умисне заподіяння тяжких страждань або серйозного тілесного ушкодження або шкоди здоров'ю, примушування військовополоненого до служби в збройних силах ворожої держави або умисне позбавлення його прав на справедливе та належне судове розслідування, передбачених цією Конвенцією.

Крім цього, відповідно до ст. 75 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949 (далі – Протокол I) заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.1) вбивство;

а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;

а.3) тілесні покарання;

а.4) каліцтво;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі, та ін.

Так, у період з 24 лютого по 20 травня 2022 року на території міста Маріуполь Донецької області відбувалося збройне протистояння військових підрозділів України проти збройних формувань РФ, аж до повної окупації міста збройними формуваннями РФ та підконтрольними ним незаконними збройними формуваннями так званих «ДНР» та «ЛНР».

У вказаний вище період часу, а саме під час збройного протистояння військовими підрозділами України проти збройних формувань РФ та підконтрольним їм незаконних збройних формувань так званих «ДНР» та

«ЛНР», низка військовослужбовців з числа захисників та оборонців України потрапили в полон до ворога.

Після потраплення у полон військовослужбовців Збройних Сил України, які приймали участь у обороні міста Маріуполь, їх доставляли, в тому числі, на тимчасово окуповану територію Донецької області, а саме на територію колишньої Волноваської виправної колонії управління Державної пенітенціарної служби України в Донецькій області № 120, що за адресою: селище Молодіжне, Волноваський (Кальміуський) район, Донецька область, 85710, де було створено місце для незаконного тимчасового утримання військовослужбовців, службовців українських силових структур та цивільних осіб, під назвою так звана «Державна бюджетна установа «Волноваська виправна колонія Державної служби виконання покарання Міністерства юстиції Донецької Народної Республіки» (далі – «Волноваська виправна колонія»).

На території вказаної установи нагляд за українськими військовополоненими здійснювали співробітники «Федеральної служби виконання покарань Російської Федерації», а також представники так званої «Волноваської виправної колонії».

Разом з тим, під час утримання на території так званої «Волноваської виправної колонії» до українських військовослужбовців, які набули статусу військовополонених застосовувались фізичне, психологічне та сексуальне насильства.

Так, за дорученням та вказівками невстановлених досудовим розслідуванням осіб з числа співробітників «Федеральної служби виконання покарань Російської Федерації» та так званої Державної служби виконання покарання Міністерства юстиції «Донецької Народної Республіки», зокрема на території так званої «Волноваської виправної колонії» створено місце утримання українських військовослужбовців, які потрапили в полон, та цивільних осіб.

При цьому, у місці для утримання українських військовополонених організовано застосовування фізичного, психологічного та сексуального насильств, яке розпочиналось з моменту їх прибуття в устанovu (так звана «приймки»), де до українських військовослужбовців та цивільних осіб застосовувалось безпідставне катування, незалежно від статі особи, а також вчинялися дії, які ображають особисту честь і гідність особи, завдання каліцтва, жорстке поводження й тортури, наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження, яке продовжувалось протягом всього часу їх утримання.

До вчинення такої протиправної діяльності щодо військовослужбовців Збройних Сил України та інших військових формувань залучено співробітників колонії, зокрема Євсюкова Сергія Володимировича, 14.12.1974 року народження, який у період час з 24.02.2022 по початок серпня 2022 обіймав посаду так званого начальника «Державної бюджетної установи «Волноваська виправна колонія Державної служби виконання покарання

Міністерства юстиції «Донецької Народної Республіки», «полковник внутрішньої служби».

До обов'язків Євсюкова С.В., як так званого начальника «Волноваської виправної колонії» входило: організація утримання взятих у полон військовослужбовців Збройних Сил України, працівників правоохоронних органів України та цивільних осіб та отримання від них, із застосуванням та погрозою застосування фізичного і психологічного насильств необхідних відомостей, що сприятимуть веденню агресивної війни проти України, а також систематичного приниження та образ військовополонених та цивільних осіб за факт проходження військової служби в Збройних Силах України та за їх участь у стримуванні збройної агресії проти України та інше.

Крім того, Євсюков С.В. будучи так званим начальником «Волноваської виправної колонії» віддавав підпорядкованим йому співробітникам накази щодо конвоювання та охорони осіб, які утримувалися на території колонії, зокрема щодо поміщення військовополонених до так званого «Дисциплінарного ізолятору», де відносно військовополонених систематично вчинялось жорстоке поводження, яке виражалось у застосуванні фізичного, психологічного та сексуального насильств.

Так, Євсюков С.В., як так званий керівник «Волноваської виправної колонії», та підпорядковані йому співробітники колонії, зокрема молодший інспектор відділу нагляду та безпеки так званої «Державної бюджетної установи «Волноваська виправна колонія Державної служби виконання покарання Міністерства юстиції «Донецької Народної Республіки» Шакуров К.В., та інші невстановлені в ході досудового розслідування особи з числа співробітників колонії з відома Євсюкова С.В. та за його вказівкою вчинили за попередньою змовою групою осіб жорстоке поводження з військовополоненими. Такі дії виражались у застосуванні фізичного, психологічного та сексуального насильств відносно не менш ніж 100 військовослужбовців Збройних Сил України, які набули статусу військовополонених та утримувалися у так званій «Волноваській виправній колонії», з метою систематичного приниження та образ військовополонених у зв'язку з проходження ними військової служби в Збройних Силах України та за їх участь у стримуванні збройної агресії проти України та інше.

Так, у збройному протистоянні проти збройних формувань РФ, а також в обороні міста Маріуполь Донецької області, серед інших брав участь військовослужбовець військової частини [REDACTED] України, [REDACTED], молодший лейтенант, [REDACTED] року народження.

20.05.2022 на виконання наказу, з метою збереження життя та здоров'я, [REDACTED] залишив бойові позиції на території заводу «Азовсталь» в місті Маріуполь Донецької області та був взятий у полон невстановленими військовослужбовцями РФ, при цьому згідно норм міжнародного гуманітарного права, будучи комбатантом, який брав безпосередню участь у стримуванні збройної агресії, набув статусу військовополоненого.

Того ж дня військовополоненого [] та інших військовополонених, невстановленими військовослужбовцями РФ було доставлено до так званої «Волноваської виправної колонії», що за адресою: селище Молодіжне, Волноваський (Кальміуський) район, Донецька область, 85710, де Шакуров К.В. з відома так званого начальника «Волноваської виправної колонії» Євсюкова С.В., застосовував систематичне фізичне, психологічне та сексуальне насильства до потерпілих за наступних обставин.

Так, приблизно 27.07.2022 (більш точний час та дату в ході досудового розслідування не встановлено) до приміщення бараку, що на території так званої «Волноваської виправної колонії», за адресою: селище Молодіжне, Волноваський (Кальміуський) район, Донецька область, 85710, в якому утримувався військовополонений [], прибув Шакуров К.В. та наказав потерпілому прослідувати за ним до так званого «Дисциплінарного ізолятору», приміщення якого знаходилося на території вищезазначеної виправної колонії, не пояснюючи при цьому причини такого переведення.

Супроводивши військовополоненого [] до так званого «Дисциплінарного ізолятору», приміщення якого знаходиться за вищезазначеною адресою, Шакуров К.В. наказав військовополоненому роздягнутись до нижньої білизни та сісти наприсядки і в такому положенні заходити до приміщення, на що потерпілий повідомив про травму ноги і неможливість пересуватись саме так.

Почувши вказане, Шакуров К.В. у грубій формі повідомив військовополоненому що «зараз покаже, йому що таке травма».

Так, Шакуров К.В., знаючи про те, що заборонено вчиняти стосовно військовополонених насилля над життям та особистістю, зокрема завдання каліцтва, жорстке поводження й тортури, наругу над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження, користуючись беззахисним станом військовополоненого [], у порушення вищезазначених вимог міжнародного гуманітарного права, діючи умисно, з відома так званого начальника «Волноваської виправної колонії» Євсюкова С.В., вчинив жорстоке поводження з військовополоненим військовослужбовцем військової частини [] України, [], молодшим лейтенантом, [], яке виразилось у завданні не менше трьох ударів кулаками по тулубу потерпілого, чим останньому спричинено тілесне ушкодження у вигляді перелому двох ребер.

Після цього до приміщення, де Шакуров К.В. вчиняв жорстоке поводження з військовополоненим [], зайшов невстановлений під час досудового розслідування співробітник наведеної так званої «Волноваської виправної колонії» та спільно із Шакуровим К.В., з відома так званого начальника «Волноваської виправної колонії» Євсюкова С.В., діючи умисно, з метою отримання від потерпілого необхідних свідчень, завдання останньому фізичного страждання, приниження честі та гідності, зв'язали руки та ноги потерпілого і почали наносити численні удари

кулаками та ногами по різним частинам тіла, унаслідок чого заподіяно потерпілому [] сильний фізичний біль та страждання.

У подальшому, продовжуючи спільний злочинний умисел, Шакуров К.В., разом з невстановленим під час досудового розслідування співробітником так званої «Волноваської виправної колонії», користуючись беззахисним станом військовополоненого [], у порушення вищезазначених вимог міжнародного гуманітарного права, до статевого органу військовополоненого прив'язали шнурок та упродовж 40 хвилин періодично тягнули за нього, що спричиняло потерпілому сильне фізичне та моральне страждання, приниження його честі та гідності, вчинивши тим самим непристойне посягання на статеву недоторканість []

Більше того, продовжуючи спільний злочинний умисел, Шакуров К.В., разом з невстановленим під час досудового розслідування співробітником так званої «Волноваської виправної колонії» підпалювали (не менше три) армійські штормові сірники та затискали проміж ягідниць потерпілого, заподіюючи останньому опіки чутливих ділянок шкіри та спричиняючи таким чином сильне фізичне та моральне страждання.

Продовжуючи спільний злочинний умисел, Шакуров К.В., спільно з невстановленим під час досудового розслідування співробітником так званої «Волноваської виправної колонії», з метою отримання від потерпілого необхідних свідчень, продовжили вчиняти жорстоке поводження з військовополоненим [], яке виразилось у завданні численних ударів рукояттю від гумового кийка «ПР-73» по стопам потерпілого, унаслідок чого останньому заподіяно сильний фізичний біль та страждання.

Також, він же, вчинив жорстоке поводженні з військовополоненим [], за наступних обставин.

Так, приблизно 21.04.2022 (більш точний час та дату досудовим розслідуванням не встановлено) військовослужбовця військової частини [] України, []

[] року народження, невстановленими військовослужбовцями РФ, доставлено до так званої «Волноваської виправної колонії», що за адресою: селище Молодіжне, Волноваський (Кальміуський) район, Донецька область, 85710 та під час проведення так званої «приймки», військовополоненого завели до приміщення так званого «Дисциплінарного ізолятору», яке знаходиться за вищезазначеною адресою, де на той час уже знаходився Шакуров К.В. разом з іншими невстановленими на цей час особами, де потерпілого та інших військовополонених вишикували у шеренгу, а Шакуров К.В. в свою чергу почав до кожного з них підходити та безпричинно наносити по декілька ударів спеціальним засобом – гумовим кийком «ПР-73» по різним частинам тіла.

Так, Шакуров К.В. знаючи про те, що заборонено вчиняти стосовно військовополонених насилля над життям та особистістю, зокрема завдання каліцтва, жорстоке поводженні й тортури, наруга над людською гідністю,

зокрема образливе та принизливе поводження, користуючись беззахисним станом військовополоненого [REDACTED] у порушення вищезазначених вимог міжнародного гуманітарного права, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з відома так званого начальника «Волноваської виправної колонії» Євсюкова С.В., вчинив жорстоке поводження з військовополоненим [REDACTED], яке виразилося у безпричинному нанесенні численних ударів спеціальним засобом – гумовим кийком «ПР-73» потерпілому по внутрішній частині обох ніг таким чином, щоб змусити потерпілого «сісти на шпагат». При цьому військовополонений через різкий біль у ногах не зміг виконати вказівку Шакурова К.В.

На виконання усного наказу однієї з невстановлених осіб, які були разом із Шакуровим К.В., а саме: «попрацювати» з потерпілим [REDACTED], Шакуров К.В. продовжив наносити військовополоненому численні удари спеціальним засобом – гумовим кийком «ПР-73» в область спини та колінних суглобів обох ніг, внаслідок чого у потерпілого виникли набряки ніг, чим заподіяв потерпілому сильний фізичний біль та страждання.

В подальшому, не пізніше червня 2022 року (більш точна дата та час досудовим розслідуванням не встановлена), Шакуров К.В., перебуваючи в одному з приміщень розташованих на території так званої «Волноваської виправної колонії», що за адресою: селище Молодіжне, Волноваський (Кальміуський) район, Донецька область, 85710, діючи умисно, з відома так званого начальника «Волноваської виправної колонії» Євсюкова С.В., з метою завдання фізичного страждання, приниження честі та гідності, продовжив вчиняти жорстоке поводження з військовополоненим [REDACTED], а саме – зв'язав потерпілому руки за спину і використовуючи засіб військово-польового телефонного апарату «ТА-57» (так званий «Тапик»), приєднав один електричний дріт до пальця потерпілого, а другий – помістив до порожнини рота потерпілого і заклеїв рот скотчем та почав подавати струм через тіло, чим вчинив жорстоке поводження з військовополоненим та заподіяли сильний фізичний біль та страждання потерпілому.

Окрім цього, Шакуров К.В. після застосування електричного струму безпричинно наносив потерпілому [REDACTED] численні удари кулаками по різним частинам тіла унаслідок чого заподіяв потерпілому сильний фізичний біль та страждання.

Також, у період часу з 21.04.2022 по 29.07.2022 (більш точний час та дату досудовим розслідуванням не встановлено) Євсюков С.В. перебуваючи у одному із приміщень так званої «Волноваської виправної колонії», знаючи про те, що заборонено вчиняти стосовно військовополонених насилля над життям та особистістю, зокрема завдання каліцтва, жорстке поводженні й тортури, наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження, користуючись беззахисним станом військовополоненого [REDACTED], у порушення вищезазначених вимог міжнародного гуманітарного права,

діючи умисно, вчинив жорстоке поводження з військовополоненим [REDACTED], яке виразилося у безпричинному нанесенні численних ударів кулаком руки в область грудної клітки, тулуба, чим заподіяв потерпілому сильний фізичний біль та страждання.

В подальшому, приблизно у період часу з 21.04.2022 по 29.07.2022 (більш точний час та дату досудовим розслідуванням не встановлено) Євсюков С.В. перебуваючи на території так званої «Волноваської виправної колонії» в приміщенні їдальні продовжуючи реалізацію злочинного умислу, вчинив жорстоке поводження з військовополоненим [REDACTED], яке виразилося у безпричинному нанесенні не менше двох сильних ударів кулаком руки в область грудної клітки, від чого потерпілий впав на підлогу. Крім того, Євсюков С.В. користуючись беззахисним станом потерпілого, в присутності інших підпорядкованих йому співробітників колонії для демонстрації безкарності за свої протиправні дії та зухвалості, продовжив наносити удари ногами в область голови потерпілого, чим заподіяв йому сильний фізичний біль та страждання.

Крім того, Євсюков С.В. та інші підпорядковані йому співробітники так званої «Волноваської виправної колонії» упродовж утримання у колонії [REDACTED] систематично принижували та ображали потерпілого за факт проходження військової служби в Збройних Силах України та за його участь у стримуванні збройної агресії проти України, що супроводжувалось нецензурною лайкою, унаслідок чого потерпілому завдано моральних страждань.

Таким чином, Євсюков С.В. обгрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з військовополоненими, вчинене за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Старший слідчий в особливо важливих справах
1 відділу 3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України

Максим КОСТЮК

ПОГОДЖУЮ
Прокурор третього відділу
управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам, вчиненим
в умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора
«26» липня 2023 року

Дмитро НЕСТЕРЕНКО

Підозрюваному повідомлено, що згідно зі ст. 42 КПК України підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність,

досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Також підозрюваному повідомлено, що відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Повідомлення про підозру мені вручено. Процесуальні права та обов'язки мені повідомлено. Пам'ятку про права та обов'язки підозрюваного мені вручено.

« _____ » год « _____ » хв « _____ » _____ 2023 року

Підозрюваний: _____
(підпис) _____ (прізвище, ініціали)

Захисник: _____
(підпис) _____ (прізвище, ініціали)

**Старший слідчий в особливо важливих справах
1 відділу 3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України**

Максим КОСТЮК